

Förhårdelse

13/9

Sedan en vecka har Morgon-Tidningen dagligen upprepat påståendet att en summa av 3,5 eller 4 miljoner kronor någon gång under år 1948 skulle ha disponerats av folkpartiet i Stockholm. Direktör John Bergvall, ordförande i folkpartiets Stockholmsavdelning, har dels, under återopande av intyg från auktoriserad revisor, klarlagt att Stockholmsavdelningens totala tillgångar under året icke uppgått till ens en tiondel av detta belopp, dels försäkrat att folkpartiet i hela landet icke under denna tid ägt tillnärmelsevis så stora medel. I det längsta har Morgon-Tidningen

undvikit att förete ens en skugga av bevisning. I går publicerade emellertid tidningen ett dokument som åtminstone visar hur den fått sina uppgifter. Riksdagsman Seth Molander — ännu för några månader sedan revisor i Handelsbanken i Stockholm — har i ett intyg förklarar att en person för honom "uppvisat ett dokument, av vilket framgick att folkpartiet i Stockholm vid något tillfälle under första halvåret 1948 disponerat över ett belopp av omkring 3,5 miljoner kronor". Hr Bergvall upprepar nu sin förklaring och föreslår att en opartisk person skall få genomgå handlingarna i saken och meddela undersökningens resultat.

Möjligen är Morgon-Tidningens skribenter, meddelare och eftersägare i god tro, ehuru deras sätt att behandla frågan är till ytterlighet simpelt. Deras påståenden kan bero på ett misstag eller ett missförstånd. Hr Bergvalls uppgifter kan däremot endast under en förutsättning vara oriktiga — att hr Bergvall medvetet lämnat osanna uppgifter. Var och en som känner hr Bergvall och hans offentliga verksamhet vet att så ej är fallet. Försöket att få folk att tro att man mot hr Bergvalls ord kan ställa en förklaring att hr Molander sett ett visst dokument — vilket dokument? — skulle vara utan varje intresse om vi inte stode en vecka före valen. Socialdemokratins press hoppas att så mycket av beskyllningen skall stanna kvar i folks medvetande att valutgången skall påverkas. Det är häri det motbjudande ligger.

Den opartiska undersökning som hr Bergvall begär bör genast komma till stånd. Hr Molander söker komma ifrån detta krav genom uttalandet att den person som visat honom dokumentet skulle riskera sin ställning om han framträdde; han har tydligen brutit sin tjänsteplikt genom det förment avslöjandet. Men på detta sätt kommer man inte ifrån saken. Personen i fråga kan få lämna de uppgifter han sitter inne med till opartisk prövning utan att hans namn offentliggörs eller yppas för det företag eller verk där han är anställd. Om denna undersökning — redan föreslagen i Aftontidningen — vägras, innebär detta att regeringspressens män i samarbete med hr Molander

riktar de grövsta anklagelser mot hr Bergvall, men vägrar att medverka till ett klarläggande. Om heder skall dessa män efter en sådan vägran inte våga tala.

En socialdemokratisk tidning skriver i frågan: "Striden kommer väl att gå vidare till den 19 september." Dessa torftiga ord döljer en gemen tanke. Regeringspartiet, vars nederlag eljest är givet, söker räddning i beskyllningar vilkas falskhet inte skall klarläggas före valdagen. Genom en livvakt av lögnar tror man sig kunna skydda den regering vars vanstyrelse är utan motsvarighet i Sveriges nyare historia.